

κατασκεύασμα

κατασκεύασμα, το, ουσ. [<αρχ. κατασκεύασμα], το κατασκεύασμα. **1.** (υποτιμητικά) οτιδήποτε δεν έχει γίνει με το σωστό τρόπο: «μουςακά το λες εσύ αυτό το κατασκεύασμα; || ποιος έχτισε αυτό το κατασκεύασμα και μου το παρουσιάζει για αποθήκη;». **2α.** ψέμα, που επιδιώκει κανείς να το στηρίξει σε κατασκευασμένες αποδείξεις: «η δήθεν κατοχή ναρκωτικών από τον πελάτη μου, κύριε πρόεδρε, είναι ένα κατασκεύασμα της αστυνομίας, γιατί η ίδια τα φύτεψε στο πορτμπαγκάζ του αυτοκινήτου του». **β.** ψέμα, που εφευρίσκει κανείς για προσωπικό του όφελος: «τα πράγματα έγιναν ακριβώς έτσι όπως σας τα λέω. Οτιδήποτε λέει ο κύριος από δω, είναι δικά του κατασκευάσματα». **3α.** (για πρόσωπα) ο ηλίθιος, ο κουτός, ο βλάκας: «αφού θα κάνεις δουλειά μ' αυτό το κατασκεύασμα, θα προκόψεις!». **β.** ο πολύ άσχημος: «όσα λεφτά κι αν έχει αυτό το κατασκεύασμα, αποκλείεται να βρει άνθρωπο που να θέλει να το παντρευτεί». Συνήθως της λ. σε όλες τις περιπτώσεις προτάσσονται οι επιθετικοί προσδιορισμοί άθλιο ή γελοίο ή ηλίθιο κ.ά.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας